Lieta Nr. A42521908
A 42-04541-10/37

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Liepājā, 2010.gada 24.februārī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese S.Sērdiene

piedaloties pieteicēja *K.S.* pilnvarotā pārstāvja *A.S.* pilnvarotajam pārstāvim *R.S.*,
atbildētāja – Liepājas pilsētas pašvaldības pusē pieaicinātās iestādes Liepājas pilsētas Domes pilnvarotajai pārstāvei *D.A.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *K.S.* pieteikumu par Liepājas pilsētas domes 2008.gada 17.janvāra lēmuma Nr.2 (prot. Nr.1,2.#) „Par personiskā kaitējuma atlīdzināšanu" atcelšanu un jauna administratīvā akta izdošanu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Liepājas pilsētas Domes (turpmāk arī – Dome *vai* atbildētāja) priekšsēdētāja 2008.gada 17.janvāra lēmumu Nr.2 (prot. Nr.1, 2.#) „Par personiskā un morālā kaitējuma atlīdzināšanu" (turpmāk arī – Lēmums) nolemts noraidīt *K.S.* (turpmāk arī – pieteicējs) iesniegumu par personiskā un morālā kaitējuma atlīdzināšanu.

Lēmumā norādīts turpmākais.

[1.1] Dome 2007.gada 22.novembrī pieņēma lēmumu Nr.615 „Par iesnieguma izskatīšanas termiņa pagarināšanu", ar kuru iesnieguma izskatīšanas termiņš tika pagarināts uz laiku līdz četriem mēnešiem.

[1.2] Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 62.panta pirmajai daļai Liepājas pilsētas pašvaldība (turpmāk arī - Pašvaldība) uzaicināja pieteicēju izteikt savu viedokli un argumentus šajā lietā.

Pieteicēja pārstāvis *R.S.* paskaidroja, ka pieteicējam zaudējumu atlīdzība pienākas, jo viņš tika nepamatoti aizturēts, ka protokolā nepareizi norādīts aizturēšanas iemesls, ka nav norādīts, ka aizturēts personības noskaidrošanai, ka bez tam pieteicējam nav izsaukta un sniegta medicīniskā palīdzība, nav ticis noskaidrots, kāpēc iesniedzējs ir atradies konkrētajā vietā tādā stāvoklī, un ka protokolā norādītie fakti nav pieradīti. *R.S.* paskaidroja, ka, iepazīstoties ar Liepājas pilsētas Pašvaldības policijas (turpmāk arī – Pašvaldības policija) Dienesta pārbaudes slēdzienu, secināms - miesas bojājumi radušies laika posmā līdz pieteicēja nogādāšanai Pašvaldības policijā, tādējādi ir pamats apšaubīt aizturēšanas protokolu, jo tajā nav ierakstītas visas pieteicējam klāt bijušās lietas: pludmales čības un ap kaklu zelta ķēde Ls 600 apmērā.

R.S. norādīja, ka pieteicējs nav atradies alkohola reibuma stāvoklī, ka viņš neatceras, kas nodarījis miesas bojājumus, jo bijis bezsamaņas stāvoklī, nācis pie samaņas Pašvaldības policijas telpās un tad parakstījis administratīvo pārkāpumu protokolu. *R.S.* arī norādīja, ka pieteicējam ir bijuši izsisti divi zobi - viens no tiem pilnībā, bet otrs, apakšējais, nolauzts.

R.S. paskaidroja, ka kaitējuma apmērs noteikts šādi: Ls 1 500 – personiskais kaitējums, Ls 1 500 – morālais kaitējums. *R.S.* paskaidroja, ka nevar iesniegt dokumentus, kas apliecina personiskā kaitējuma apmēra summu. Savukārt morālais kaitējums personai ir radies no tā, ka aizturēšanas protokols ir prettiesisks, pieteicējam nav sniegta medicīniskā palīdzība, nav veikta medicīniskā apskate, iznākums varēja būt letāls. Bez tam pārstāvis norādīja, ka, viņaprāt, aizturēšanas protokols, kas atzīstams par prettiesisku, ir par pamatu prasīt personisko kaitējumu.

[1.3] Vērtējot to, vai ir tiesisks pamats pieteicējam piešķirt personiskā un morālā

kaitējuma atlīdzinājumu Dome norādījusi turpmāko.

[1.3.1] Pašvaldības policija 2007.gada 21.jūlijā pulksten 02.20 ir aizturējusi pieteicēju. Personas aizturēšana un nogādāšana Pašvaldības policijas telpās notikusi personas atskurbšanai, personības noskaidrošanai un protokola sastādīšanai. Pie aizturēšanas personai nav bijušas materiālās vērtības. Atbrīvojot personu, ir izskaidrotas tiesības pārsūdzēt personas administratīvo aizturēšanu, personas apskati, mantu apskati augstākai institūcijai (amatpersonai) vai prokuroram.

[1.3.2] 2007.gada 21.jūlijā pulksten 05.29 Pašvaldības policija sastādījusi administratīvā pārkāpuma protokolu par to, ka pieteicējs pludmalē atradies sabiedriskajā vietā tādā stāvoklī, kas aizskar cilvēka cieņu (gulēja uz ietves). Pēc iepazīšanās ar protokola saturu pieteicējs norādījis, ka tam piekrīt.

[1.3.3] Izskatot administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, Pašvaldības policijas priekšnieka vietnieks *A.L.* 2007.gada 1.augustā pieņēma lēmumu Nr.D48-1467 (turpmāk arī – Pašvaldības policijas priekšnieka vietnieka lēmums), kurā konstatējis, ka pieteicējam nav veikta alkoholisko dzērienu ietekmes pārbaude, kā arī norādījis, ka pieteicējs paskaidrojis, ka protokolā norādītajā vietā un laikā atradies guļus stāvoklī nevis tādēļ, ka lietojis pārmērīgi alkoholu, bet gan tāpēc, ka viņam uzbrukts un ka viņš notriekts zemē, līdz ar to saskaņā ar LAPK 275.panta pirmās daļas 2.punktu un LAPK 239.panta 1.punktu pieņemts lēmums izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu pret pieteicēju. Pašvaldības policijas priekšnieka vietnieka lēmums norādītajā termiņā nav apstrīdēts.

[1.3.4] Pašvaldības policijas priekšnieka vietnieka lēmums par administratīvās lietas izbeigšanu izdots, ievērojot to, ka personai nav veikta alkoholisko dzērienu ietekmes pārbaude. Ministru kabineta 2005.gada 23.augusta noteikumi Nr.625 „Alkohola, narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes pārbaudes kārtība" (turpmāk arī – MK noteikumi Nr.625) neuzliek par pienākumu veikt alkoholisko vielu pārbaudi visos gadījumos, kad persona aizturēta. Saskaņā ar MK noteikumu Nr.625 8.punktu alkohola ietekmes pārbaude var tikt veikta nepieciešamības gadījumā, lai apstiprinātu vai atspēkotu likumpārkāpuma faktu vai objektīvi izskatītu lietu par likumpārkāpuma izdarīšanu. Bez tam MK noteikumu Nr.625 7.punkts paredz, ka medicīnisko pārbaudi atļauts arī veikt pēc fiziskas personas pieprasījuma. Dome vērš uzmanību uz to, ka pieteicējs protokolā bija norādījis, ka piekrīt protokolam un ka ir to apliecinājis ar savu parakstu. Tādējādi var secināt, ka viņš ir iepazinies ar protokola saturu un piekrīt protokola norādītajiem faktiem.

[1.3.5] Dome secina, ka sastādītais administratīvā pārkāpuma protokols ZZ Nr.215733 nav administratīvais akts, bet gan atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – LAPK) 243.panta otrajai daļai vērtējams kā viens no pierādīšanas līdzekļiem. Savukārt administratīvais akts, ko 2007.gada 1.augustā izdevis Pašvaldības policijas priekšnieka vietnieks (lēmums Nr.D48-1467) ir personai labvēlīgs administratīvais akts, tas ir tiesisks un stājies spēkā.

Līdz ar to Dome secina, ka pieteicējam nav pamata piešķirt personiskā un morālā kaitējuma atlīdzību sakarā ar Pašvaldības policijas priekšnieka vietnieka lēmumu.

[1.3.6] Pieteicēja pārstāvis *R.S.* ir norādījis, ka pamats prasīt personiskā un morālā kaitējuma atlīdzinājumu ir tas, ka pieteicēja aizturēšana ir bijusi nelikumīga, ka viņam nav sniegta medicīniskā palīdzība un nav veikta medicīniskā apskate.

Dome, vērtējot liecinieku *M.R.* un *E.Ž.* liecības, secina, ka minētās personas var apliecināt faktu, ka pieteicējam 2007.gada 21.jūlijā ir bijuši miesas bojājumi, tai skaitā, ir bijuši izsisti divi zobi. Liecinieks *M.R.* savā liecībā norādījis, ka izslēdz iespēju, ka pieteicējs būtu lietojis alkoholu, jo viņš vispār alkoholu nelieto. Savukārt liecinieks *E.Ž.* norādījis, ka laikā, kamēr bijuši kopā, pieteicējs alkoholu nav lietojis, bet, ka pieteicējs alkoholu lieto kā jau visi - dažreiz iedzer. Līdz ar to liecinieku liecības par to, vai pieteicējs ir atradies alkohola reibuma stāvoklī, ir vērtējamas kritiski. Tās ne apliecina, ne noliedz šāda fakta esamību.

[1.3.7] Dome, izvērtējot lietas materiālus, ņem vērā apstākli, ka pieteicējs ir norādījis, ka zemē gulējis, jo saņēmis sitienu pa galvu no muguras. Pieteicēja pārstāvis *R.S.* ir norādījis, ka miesas bojājumus varēja izdarīt jebkura persona, jo pieteicējs neatceras, kas nodarījis miesas bojājumus, bet to, ka miesas bojājumus varēja izdarīt Pašvaldības policijas

darbinieki, var izsecināt no protokola. Minētie apgalvojumi nav pierādīti.

[1.3.8] Pieteicējs ir vērsies Liepājas pilsētas un rajona Policijas pārvaldē (turpmāk arī – Liepājas PRPP) ar iesniegumu par laupīšanas faktu. Ar Liepājas PRPP Kriminālpolicijas 1.nodaļas vecākā inspektora *E.J.* 2007.gada 18.septembra lēmumu tika atteikts uzsāki kriminālprocesu.

[1.3.9] Pieteicējs 2007.gada 3.septembrī ir vērsies Liepājas pilsētas prokuratūrā ar iesniegumu, kurā viņš norādījis uz iespējamiem pārkāpumiem attiecībā pret viņu no Pašvaldības policijas darbinieku puses. Liepājas pilsētas prokuratūras prokurore Z.Pavāre, pamatojoties uz Pašvaldības policijas 2007.gada 11.oktobra dienesta pārbaudes slēdzienu Nr.8, 2007.gada 18.oktobra atbildē Nr.4-3/265/4,-4/3058 norādījusi, ka Pašvaldības policijas darbinieku rīcībā nav konstatēti pārkāpumi, un ka Pašvaldības policijas darbinieki rīkojušies likuma ietvaros, līdz ar to nav saskatāmas Krimināllikuma XXIV nodaļas pantos paredzēto noziedzīgo nodarījumu pazīmes un nav uzsākams kriminālprocess. Pieteicējs minēto atbildi ir pārsūdzējis Liepājas pilsētas prokuratūras virsprokuroram.

Liepājas pilsētas prokuratūras virsprokurors A.Dzērvēns 2007.gada 12.novembra atbildē Nr.4-3/344/4.-4/3337 norādījis, ka Pašvaldības policijas darbinieku rīcība, nogādājot iesniedzēju atskurbšanas telpā, ir uzskatāma par likumam atbilstošu un pamatotu. No Liepājas pilsētas prokuratūras virsprokurora A.Dzērvēna 2007.gada 12.novembra atbildes Nr.4-3/344/4.-4/3337 var secināt, ka pieteicējam ir veikta medicīniskā apskate. Šo apskati ir veikuši gan Neatliekamās medicīniskās palīdzības darbinieki, kuri dežūrēja „Tele2 Beach Party" pasākumā, gan Pašvaldības policijas feldšere *I.G.*. Pieteicējs Liepājas pilsētas prokuratūras virsprokurora A.Dzērvēna 2007.gada 12.novembra atbildi Nr.4-3/344/4.-4/3337 ir pārsūdzējis Kurzemes tiesas apgabala virsprokuroram.

Kurzemes tiesas apgabala virsprokurors, vecākais tieslietu padomnieks *A.M.* 2007.gada 6.decembra atbildē Nr.3-246/1169 „Atbilde uz sūdzību" norādījis, ka pēc iepazīšanās ar pārbaudes materiāliem atzīst, ka virsprokurora A.Dzērvēna atbilde ir pamatota un nav pārskatāma. Bez tam minētajā atbildē norādīts, ka Pašvaldības policijas darbiniekiem bija likumīgs pamats aizturēt, nogādāt policijas iestādē un turēt speciāli iekārtotā telpās līdz atskurbšanai pieteicēju kā personu, kura alkohola lietošanas rezultātā zaudējusi spēju patstāvīgi pārvietoties un orientēties apkārt notiekošajā (likuma „Par policiju" 12.panta pirmās daļas 9.punkts). Par pieteicēja atrašanos alkohola reibuma stāvoklī liecinājusi viņa rīcība - gulēšana uz ietves publiskā vietā, neadekvāta uzvedība un nespēja kontaktēties ar Pašvaldības policijas un Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta darbiniekiem, alkohola smaka no mutes. Kurzemes tiesas apgabala virsprokurora, vecākā tieslietu padomnieka *A.M.* 2007.gada 6.decembra atbildē Nr.3-246/1169 „Atbilde uz sūdzību" norādīts uz apstākļiem, kāpēc Pašvaldības policijas darbinieki nav veikuši iesniedzēja pārbaudi ar portatīvo alkohola koncentrācijas noteikšanas mērierīci. Iepriekš minētajā vēstulē norādīts, ka faktu, ka pieteicēju apskatījuši Neatliekamās medicīniskās palīdzības darbinieki, apstiprina Pašvaldības policijas darbinieki. Bez tam Kurzemes tiesas apgabala virsprokurors, vecākais tieslietu padomnieks *A.M.* norādījis, ka nav nekāda pamata Pašvaldības policijas īslaicīgās aizturēšanas telpas feldšeres *I.G.* dienesta ziņojuma apšaubīšanai. Kurzemes tiesas apgabala virsprokurora. vecākā tieslietu padomnieka *A.M.* 2007.gada 6.decembra atbilde Nr.3-246/1169 „Atbilde uz sūdzību" ir galīga un nav pārsūdzama.

Līdz ar to Dome secina, ka tiesībsargājošās iestādes nav konstatējušas faktu, ka Pašvaldības policijas darbinieki būtu rīkojušies prettiesiski, tas ir, pārkāpjot tiesību aktos noteiktās pilnvaras. Bez tam ir konstatēts, ka pieteicējam ir veikta medicīniskā apskate, medicīniskā palīdzība nav sniegta, jo Pašvaldības policijas darbiniekiem nav bijusi informācija, ka pieteicējs būtu cietis noziedzīgā nodarījumā un ka viņam nodarīti miesas bojājumi.

[1.3.10] Dome, izvērtējot lietas faktiskos apstākļus un iesniedzēja prasījumu kopsakarā ar normatīvajiem aktiem, secina, ka pieteicēja iesniegums nav pamatots un lūgums atlīdzināt personisko un morālo kaitējumu nav apmierināms un, ka nav konstatējama cēloņsakarība starp Pašvaldības policijas darbinieku rīcību un iesniedzējam nodarīto personisko un morālo kaitējumu.

[2] Administratīvajā rajona tiesā 2008.gada 26.februārī saņemts pieteicējs pieteikums par personiskā un morālā kaitējuma atlīdzināšanu, kopā Ls 3000 apmērā, par Pašvaldības policijas darbinieku rīcību atbilstoši Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likumam.

[2.1] gada 27.martā tiesā saņemts precizēts pieteikums, kurā lūgts atcelt Liepājas pilsētas Domes 2008.gada 17.janvāra lēmumu Nr. 2 (prot Nr.1, 2#) „Par personiskā un morālā kaitējuma atlīdzināšanu" un izdot jaunu administratīvo aktu- par pienākumu Liepājas pilsētas Domei atlīdzināt pieteicējam personisko kaitējumu Ls 1500. – un morālo kaitējumu Ls 1500. -.

Pieteikumā un tā precizējumos pieteicējs norāda, ka nepiekrīt Lēmumam šādu iemeslu dēļ.

[2.1.1] Pieteicējs ierodoties uz lietas izskatīšanu Pašvaldības policijā norādījis, ka nepiekrīt protokolā ierakstītajam, ka atradies sabiedriskā vietā tādā reibuma stāvoklī, kas aizskar cilvēka cieņu. Brīdī, kad pieteicējam deva parakstīt administratīvā pārkāpuma protokolu, pieteicējs nespēja skaidri apzināties par ko tas sastādīts, jo pret pieteicēju veikts laupīšanas uzbrukums, par ko Liepājas pilsētas prokuratūrā ir ierosināta krimināllieta. Pieteicējam arī netika paskaidrots par ko pieteicējs parakstās. Paskaidrojuma daļā ierakstam „piekrītu" pieteicējs norāda, ka piekritis tikai tam, ka atradies guļus stāvoklī uz ietves, bet ne tam, ka būtu bijis reibuma stāvoklī.

[2.1.2] Ir nepamatots Liepājas pilsētas Domes secinājums, ka zaudējumu atlīdzinājumu pieteicējs prasījis pamatojoties uz *A.L.* lēmumu. Saskaņā ar Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma 4.pantu, atlīdzinājumu var prasīt arī par iestādes prettiesisku faktisko rīcību.

[2.1.3] Nav saprotams, kāpēc Liepājas pilsētas Dome liecinieku *M.R.* un *E.Ž.* liecības ir vērtējusi kritiski. Saskaņā ar Administratīvā procesa principu *in dubio pro civis* (visas šaubas par labu cilvēkam), pierādīšanas nastai jāgulstas pēc iespējas uz amatpersonu, un šaubu gadījumā risinājumam jābūt par labu indivīdam. Publiskajās tiesībās visas šaubas tulkojamas par labu indivīdam.

[2.1.4] Saskaņā ar Latvijas Administratīvā pārkāpuma kodeksa (turpmāk arī – LAPK) 238.pantu administratīvo pārkāpumu lietu lietvedības un izskatīšanas kārtību nosaka šis kodekss un citi normatīvie akti, Administratīvā procesa likuma 150.panta pirmā daļa noteic, ka iestādei jāpierāda tie apstākļi, uz kuriem tā atsaucas kā uz savu iebildumu pamatojumu.

Līdz ar ko pieteicējs uzskata, ja Pašvaldības policijas darbinieki sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu pēc LAPK 171.panta pirmās daļas, viņiem bija jāpierāda, ka pieteicējs bijis alkohola reibuma stāvoklī, ko varēja izdarīt ar mērierīci alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā. Tas netika izdarīts. Tā kā pieteicējs tika aizturēts pamatojoties uz LAPK 171.panta pirmo daļu un policijas darbinieki nav pierādījuši pieteicēja vainu minētajā nodarījumā, tad pieteicējs tika nepamatoti aizturēts un pret savu gribu turēts policijas telpās.

[2.1.5] Nav izskaidrots no kurienes pieteicējam radās miesas bojājumi, ja Administratīvās aizturēšanas protokolā nav atzīmes par to, ka pieteicējam konstatēti miesas bojājumi, savukārt Liepājas pilsētas pašvaldības policijas īslaicīgās aizturēšanas telpu personu uzskaites žurnālā ir norādīts, ka ir augšlūpas sasitums. Liecinieki *M.R.* un *E.Ž.* apmēram 10 minūtes pēc tam, kad pieteicēju izlaida no policijas telpām, redzēja pieteicēju ar vairākām hematomām, sarecējušām asinīm deguna rajonā un izsistiem diviem priekšzobiem. Vienīgais loģiskais izskaidrojums ir tas, ka minētos miesas bojājumus pieteicējs ieguvis no tā brīža, kad tika aizturēts, jo pretējā gadījumā aizturēšanas protokolā būtu norādīti miesas bojājumi, kuri bija acīm redzami.

Pieteicējs, uzskata ka ar Pašvaldības policijas darbinieku rīcību viņam ir radīts personiskais un morālais kaitējums.

[2.1.6] Pamatojot prasījumu par personisko un morālo kaitējumu, pieteicēja pārstāvis norāda, ka Pašvaldības policijas darbinieki, nepārbaudot to, vai pieteicējs atradās alkohola reibuma stāvoklī vai nē, aizturēja viņu un ievietoja īslaicīgās aizturēšanas

izolatorā, tādejādi nepamatoti ierobežojot pieteicēja pārvietošanos brīvību un būtiski aizskarot pieteicēja Satversmē garantētās cilvēktiesības.

[2.1.6.1] Aizturot pieteicēju un ievietojot īslaicīgās aizturēšanas izolatorā bez pamatojuma un tur noturot vairāk nekā trīs stundas, pieteicējam tika nodarīts morālais kaitējums - brīvībai, godam un cieņai, kā arī šīs rīcības rezultātā tika izraisīts būtisks tiesību aizskārums.

[2.1.6.2] Pieteicējs uzskata, ka personiskais kaitējums novērtējams Ls 1 500. - izteiksmē, jo bijušas ierobežotas Satversmē garantētās viņa cilvēktiesības uz pārvietošanos brīvību, kā arī Pašvaldības policijas darbinieku rezultātā tika aizskarts pieteicēja gods un cieņa, ko pamato ar publikācijām 2007.gada 30.oktobrī interneta portālā www.liepainiekiem.lv, kurā norādīts, ka Pašvaldības policijas preses sekretāre *I.M.* stāsta par pieteicēja atrašanos reibuma stāvoklī sabiedriskā vietā, kaut arī raksta publicēšanas brīdī bija pieņemts lēmums par lietvedības izbeigšanu administratīvā pārkāpuma lietā. Minētajā rakstā nav neviena vārda par to, ka administratīvā lietvedība pret pieteicēju tika izbeigta, tāpat nav neviena vārda par to, ka pret pieteicēju, iespējams, tika veikta laupīšana. Minētais raksts 2007.gada 31.oktobrī tika pārpublicēts vienā no lielākajiem Latvijas interneta ziņu portāliem www.tvnet.lv. Jāņem vērā arī apstāklis, ka uz to brīdi pieteicējs spēlēja hokeja klubā „*/Nosaukums/*", kas tika uzskatīts par vadošo hokeja klubu Latvijā, uz kura pamata tika izveidots hokeja klubs „*/Nosaukums/*", kurš ir iekļauts Kontinentālajā hokeja līgā, kuras sastāvā pieteicējs spēlē joprojām. Pēc minētā incidenta pieteicējam bija nepatīkamas pārrunas ar galveno treneri par *it kā* viņa atrašanos sabiedriskā vietā tādā reibuma stāvoklī, kas aizskar cilvēka cieņu, norādot, ka šāda rīcība ir pretrunā ar hokeja kluba „*/Nosaukums/*"morāles un ētikas normām, kā arī nav savienojama ar sportista karjeru.

[2.1.6.3] Atbilstoši VPINZAL 11.panta trešajai daļai, morālā kaitējuma atlīdzinājuma tiesiskais pamats uzskatāms par pierādītu, ja ir pierādīts fiziskās personas tiesību (..) aizskārums (..). Likuma pants neprasa pamatot morālā kaitējuma apmēru, apmērs ir tikai jānorāda, kas, kā norādīts prasības pieteikumā, ir Ls 1 500.

[2.2] Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2008.gada 1.aprīļa lēmumu nolemts pieņemt *K.S.* (turpmāk arī – pieteicējs) pieteikumu par Liepājas pilsētas Domes 2008.gada 17.janvāra lēmuma Nr.2 (prot.Nr.1,2.#) „Par personiskā un morālā kaitējuma atlīdzināšanu" atcelšanu un jauna administratīvā akta izdošanu, un ierosināt administratīvo lietu.

[3] Administratīvajā rajona tiesā 2008.gada 30.aprīlī saņemts Liepājas pilsētas Domes (turpmāk arī – atbildētāja) paskaidrojums. Atbildētāja pieteicēja pieteikumu neatzīst pilnībā, paskaidrojot turpmāko.

Izskatot pieteicēja iesniegumu par personiskā un morālā kaitējuma atlīdzināšanu atbildētāja izvērtēja visus pieteicēja un viņa pārstāvja norādītos argumentus un Lēmums pieņemts saskaņā ar tiesību aktu prasībām, tai skaitā, saskaņā ar Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likumu.

Atbildētāja izskatot pieteicēja iesniegumu par zaudējumu atlīdzinājumu, vērtēja gan Liepājas pilsētas pašvaldības policijas izdoto administratīvo aktu, gan arī faktisko rīcību.

Liecinieku *E.Ž.* un *M.R.* liecības apstiprināja faktu, ka pieteicējam ir bijušas hematomas un izsisti priekšzobi, taču liecinieki nevarēja liecināt par faktu, kas radījis pieteicējam miesas bojājumus. Atbildētāja kritiski vērtēja liecinieku liecības attiecībā par to, ka pieteicējs konkrētajā dienā ir lietojis alkoholu, jo liecinieku liecības ne apstiprināja, ne arī noliedza faktu, ka pieteicēja būtu varējis lietot alkoholu.

Pieteicējs pieteikumā norādījis, ka viņš ticis nepamatoti aizturēts un turēts pret savu gribu policijas telpās. Atbildētāja nav ieguvusi pierādījumus, ka Pašvaldības policijas darbinieku rīcība ir bijusi prettiesiska, jo šādu faktu nav konstatējušas arī tiesībsargājošās iestādes (policija, prokuratūra).

Pieteicējs pieteikumā norāda, ka Lēmumā nav izskaidrots, no kurienes viņam radušies miesas bojājumi. Izskatot pieteicēja iesniegumu atbildētāja vērtēja to vai Pašvaldības policijas izdotais administratīvais akts vai faktiskā rīcība ir bijusi prettiesiska. Pieteicējs faktu, ka viņam miesas bojājumus nodarījuši Pašvaldības policijas darbinieki ir izsecinājis. Minēto faktu nepierāda citi pierādījumi šajā lietā. Bez tam pieteicējs ir pats

norādījis, ka saņēmis sitienu pa galvu no mugurpuses un tāpēc gulējis uz ielas. Pieteicējs nav pieļāvis faktu, ka minētie miesas bijājumi varēja rasties nevis policijas darbinieku darbības rezultātā, bet gan kritiena rezultātā.

[4] Tiesas sēdē pieteicēja pārstāvis pieteikumu uzturēja, pamatojoties uz pieteikumā norādītajiem argumentiem.

Atbildētājas pārstāve tiesas sēdē pieteikumu neatzina, balstoties uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumā norādītajiem argumentiem un apsvērumiem.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, noklausoties administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus, pārbaudot lietas materiālus, atzīst, ka pieteikums noraidāms.

[6] No administratīvās lietas materiāliem tiesa konstatē šādus lietas izskatīšanai būtiskus faktiskos apstākļus.

[6.1] 2007.gada 21.jūlijā pulksten 02.20 Pašvaldības policijas kārtībnieks *A.M.* pieteicējam sastādīja administratīvās aizturēšanas protokolu *(lietas 30.lapa).*

Administratīvās aizturēšanas protokols sastādīts par to, ka administratīvi aizturēts *K.S.*, kurš no pludmales, glābšanas stacijas uz īslaicīgās aizturēšanas telpām Jelgavas ielā 48 nogādāts 2007.gada 21.jūlijā pulksten 02.20 atskurbšanai, personības noskaidrošanai un protokola sastādīšanai.

Aizturētajam nav mantiskas vērtības, aizturētais apģērbts pelēkos šortos, dzeltenbrūnā sporta kreklā, apskatē miesas bojājumi konstatēti nav. Aizturēšanas un apskates laikā iesniegts ziņojums. Administratīvās aizturēšanas protokolu parakstījuši apskates izdarītājs un pieteicējs.

Administratīvās aizturēšanas protokolā izdarīta atzīme, ka pieteicējs atbrīvots pulksten 05.50 2007.gada 21.jūlijā. Atbrīvošanas iemesls – atskurbšana, protokola sastādīšana.

[6.1.1] Administratīvās aizturēšanas protokolam pievienotajā 2007.gada 21.jūlija ziņojumā Pašvaldības policijas vecākais kārtībnieks *J.M.* ziņojis, ka 2007.gada 21.jūlijā pulksten 2.10 aizturēts vīrietis, kurš atradās sabiedriskā vietā Pludmalē glābšanas stacijā tādā reibuma stāvoklī, kas aizskar cilvēku cieņu (gulēja uz ietves). Minētā persona nogādāta Jelgavas ielā 48, Īslaicīgās aizturēšanas telpās. Miesas bojājumi nav konstatēti. Ziņojumā izdarīta atzīme *„pieņēma ĪAT dežurants Muižnieks pulksten 02.20"(lietas 31.lapa)*.

[6.1.2] Pašvaldības policijas kārtībnieks *M.B.* 2007.gada 21.jūlijā pulksten 05.29 pieteicējam sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu ZZ Nr.215733, kurā norādīts, ka 2007.gada 21.jūlijā pulksten 2.10 Liepājā, pludmalē, Glābšanas stacijā pieteicējs atradās sabiedriskā vietā tādā reibuma stāvoklī, kas aizskar cilvēka cieņu (gulēja uz ietves). Izdarīts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 171.panta pirmajā daļā paredzētais pārkāpums.

Pieteicējs pie paskaidrojumiem uzrakstījis „piekrītu", parakstījies, ka LAPK 260. un 262.pantā noteiktās pie administratīvās atbildības saucamās personas tiesības un pienākumi viņam izskaidroti, un ka protokola eksemplāru viņš saņēmis *(lietas 34.lapa).*

[6.1.3] 2007.gada 22.jūlijā pieteicējam izsniegts izraksts no stacionārā/ ambulatorā pacienta medicīnas kartes. Pieteicējam konstatēts galvas smadzeņu satricinājums un hematomas *(lietas 32. – 33..lapa.*

[6.1.4] Pašvaldības policijas priekšnieka vietnieks 2007.gada 1.augustā pieņēma lēmumu Nr. D48-1467, ar kuru nolēma izbeigt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā pret *K.S.* pamatojoties uz 171.panta pirmo daļu, LAPK 214.1., pantu, 239.panta 1.punktu, 275.panta pirmās daļas 1. un 2.punktu *(lietas 35.lapa)*.

[6.1.5] 2007.gada 11.septembrī pieteicējs Pašvaldības policijā iesniedza iesniegumu par zaudējumu atlīdzinājumu *(lietas 36.- 37.lapa);*

[6.1.6] 2008.gada 17.janvārī Liepājas pilsētas Dome pieņēma lēmumu Nr. 2 (prot Nr.1, 2#) „Par personiskā un morālā kaitējuma atlīdzināšanu", ar kuru noraidīja pieteicēja iesniegumu par personiskā un morālā kaitējuma atlīdzināšanu (*lietas 55. – 59.lapa)* .

[6.2] Papildus minētajiem apstākļiem, tiesa lietā konstatē arī šādus apstākļus:

[6.2.1] No Liepājas pilsētas prokuratūras virsprokurora atbildes Liepājas pilsētas Domei izriet, ka 2007.gada 3.septembrī Liepājas pilsētas prokuratūrā saņemts *K.S.* iesniegums, kurā viņš norāda uz iespējamiem pārkāpumiem attiecībā pret viņu no Pašvaldības policijas darbinieku puses.

Pašvaldības policijas priekšniekam nosūtīts iesniegums ar lūgumu veikt apstākļu pārbaudi *(lietas 38.lapa).*

2007.gada 15.oktobrī Liepājas pilsētas prokuratūrā ir saņemts 2007.gada 11.oktobra Pašvaldības policijas dienesta pārbaudes slēdziens Nr.8, kurā norādīts, ka nav konstatēti pārkāpumi policijas darbinieku rīcībā, ka policijas darbinieki nav pavirši attiekušies pret saviem dienesta pienākumiem un rīkojušies atbilstoši likumam.

Liepājas pilsētas pašvaldības Policijas rīcībā nav konstatēti pārkāpumi, policijas darbinieki darbojušies likuma ietvaros, līdz ar to nav saskatāmas Krimināllikuma XXIV nodaļas pantos paredzēto noziedzīgu nodarījumu pazīmes un nav uzsākams kriminālprocess par *K.S.* iesniegumā minētajiem faktiem *(lietas 44.lapa).*

[6.2.2] 2007.gada 2.novembrī pieteicējs vērsās pie Liepājas pilsētas virsprokurora ar sūdzību par Liepājas pilsētas prokuratūras prokurores lēmumu ar kuru atteikts ierosināt kriminālprocesu *(lietas 42.-43.lapa).*

Liepājas pilsētas prokuratūras virsprokurors ar 2007.gada 2.novembra vēstuli Nr.4-3/344/4-4/3337 atbildot uz *K.S.* 2007.gada 31.oktobra sūdzību par Liepājas pilsētas prokuratūras prokurores atteikumu uzsākt kriminālprocesu norādīja, ka izvērtējot *K.S.* sūdzībā norādīto, uzskatāms, ka Pašvaldības policijas darbinieki rīkojušies atbilstoši likumam un pamatoti nogādāja *K.S.* atskurbšanas telpās, tāpēc *K.S.* sūdzība noraidāma *(lietas 46.-47.lapa).*

[6.2.3] Kurzemes tiesas apgabala prokuratūras virsprokurors, vecākais tieslietu padomnieks 2007.gada 6.decembra vēstulē Nr.3-246/1169 atbildot uz pieteicēja sūdzību par Liepājas pilsētas virsprokurora atbildi norāda, ka izskatot viņa administratīvā pārkāpuma lietu, iepazīstoties ar pieteicēja uzrādīto medicīnisko dokumentāciju, kas deva pamatu pieļāvumam, ka pieteicēja neadekvātā rīcība bija saistīta ar galvas traumu, tika nolemts pieteicēju nesaukt pie administratīvās atbildības.

Faktu, ka pieteicēju vizuāli apskatījuši Neatliekamās medicīniskās palīdzības darbinieki, kuri dežūrēja pludmales mūzikas festivāla norises vietā, apstiprināja Pašvaldības policijas darbinieki.

Nav nekāda pamata Pašvaldības policijas īslaicīgās aizturēšanas telpas feldšeres sniegto ziņu patiesīguma apšaubīšanai.

Pašvaldības policijas rīcībā, veicot pieteicēja administratīvo aizturēšanu, nebija informācijas par to, ka pieteicējs ir cietis noziedzīgā nodarījumā un viņam ir nodarīti miesas bojājumi, tāpēc policijas darbiniekiem nebija iemesla sniegt *K.S.* neatliekamo palīdzību un par notikušo ziņot Valsts policijai.

Pieteicēja secinājums par to, ka miesas bojājumi viņam nodarīti pēc pieteicēja administratīvās aizturēšanas, ir nepamatots, jo Pašvaldības policijas īslaicīgās aizturēšanas telpas feldšere savā dienesta ziņojumā norādījusi, ka pie sākotnējās *K.S.* apskates nav pamanījusi augšlūpas sasitumu, bet to konstatējusi vēlāk pēc audu tūskas izveidošanās. Atbilstoši feldšera secinājumiem šis sasitums *K.S.* radies pirms *K.S.* ievietošanas Pašvaldības policijas īslaicīgās aizturēšanas telpās *(lietas 50.-51.lapa).*

[6.2.4] No Liepājas pilsētas un rajona policijas pārvaldes (turpmāk arī – Liepājas PRPP) Administratīvā biroja priekšnieka 2007.gada 11.oktobra vēstules Nr.20/26-15048 Liepājas pilsētas Domei izriet, ka 2007.gada 31.augustā Liepājas PRPP ar iesniegumu vērsies *K.S.*

Ar Liepājas PRPP Kriminālpolicijas 1.nodaļas vecākā inspektora 2007.gada 18.septembra lēmumu nolemts atteikt uzsākts kriminālprocesu Nr.1727 pēc Kriminālprocesa likuma 369.panta pirmās daļas, 370.panta pirmās daļas un 373.panta

(lietas 40.-41.lapa).

[6.2.5] Izskatot pieteicēja 2007.gada 21.augusta iesniegumu Liepājas pilsētas prokuratūras prokurore A.Jančuka 2007.gada 12.ddecembrī pieņēma lēmumu uzsākt kriminālprocesu Nr. 12260004207 pēc piederības pie noziedzīga nodarījuma grupas objekta saskaņā ar Krimināllikuma XVIII nodaļu *(lietas 99.lapa).*

[6.2.6] Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kriminālpolicijas biroja sevišķi smagu un sērijveida noziegumu apkarošanas nodaļa tiesai sniegusi informāciju, ka saņemta informācija, ka 2007.gada 18.decembrī no Liepājas pilsētas prokuratūras tika saņemts kriminālprocess Nr.12260004207 pirmstiesas izmeklēšanas veikšanai. Pirmstiesas izmeklēšanas laikā kriminālprocesā aizdomās turētās personas nav noskaidrotas. Pirmstiesas izmeklēšana turpinās Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Liepājas iecirknī *(lietas 117.-120.lapa).*

[7] No pieteicēja pieteikuma, tā papildinājumiem un pieteicēja paskaidrojumiem tiesas sēdē izriet, ka pieteicējs atzīst par nepamatotu Liepājas pilsētas Domes atteikumu atlīdzināt viņam morālo un personisko kaitējumu, kas viņam radīts ar Pašvaldības policijas prettiesisko rīcību, pieteicēju nepamatoti administratīvi aizturot un turot policijas telpās pret savu gribu vairāk kā trīs stundas, un nesniedzot pieteicējam nepieciešamo medicīnisko palīdzību.

Tādējādi tiesa atzīst, ka personiskā un morālā kaitējuma atlīdzinājumu pieteicējs Liepājas pilsētas Domei prasījis, tieši saistībā ar iepriekš norādīto Pašvaldības policijas rīcību.

[8] Atlīdzinājuma tiesiskais regulējums izriet no Latvijas Republikas Satversmes (turpmāk arī – Satversme) 92.panta trešā teikuma, APL 8.nodaļās un valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma (turpmāk arī - Zaudējumu atlīdzināšanas likuma).

[8.1] Satversmes 92.panta trešais teikums paredz, ka nepamatota tiesību aizskāruma gadījumā ikvienam ir tiesības uz atbilstīgu atlīdzinājumu.

APL 92.pants noteic, ka ikviens ir tiesīgs prasīt atbilstīgu atlīdzinājumu par mantiskajiem zaudējumiem vai personisko kaitējumu, arī morālo kaitējumu (turpmāk arī – zaudējumi), kas viņam nodarīts ar administratīvo aktu vai iestādes faktisko rīcību.

Zaudējumu atlīdzināšanas likuma 1.pants noteic, ka šā likuma mērķis ir nodrošināt privātpersonai Satversmē un Administratīvā procesa likumā noteiktās tiesības uz atbilstīgu atlīdzinājumu par mantisko zaudējumu vai personisko kaitējumu, arī morālo kaitējumu, kas tai nodarīts ar valsts pārvaldes iestādes prettiesisku administratīvo aktu vai prettiesisku faktisko rīcību.

Likumdevējs definē:

1) mantisku zaudējumu kā mantiski novērtējamu pametumu, kas cietušajam radies ar iestādes prettiesiska administratīvā akta vai prettiesiskas faktiskās rīcības dēļ;

2) personisko kaitējumu kā kaitējumu, kas ar iestādes prettiesisku administratīvo aktu vai prettiesisku faktisko rīcību nodarīts fiziskās personas dzīvībai, fiziskajai integritātei, veselībai, brīvībai, godam un cieņai, personiskam un ģimenes noslēpumam vai komercnoslēpumam, autortiesībām vai citām nemantiskajām tiesībām vai ar likumu aizsargātajām interesēm;

3) morālo kaitējumu kā fiziskās personas ciešanas, kuras tai izraisījis būtisks šīs personas tiesību vai ar likumu aizsargāto interešu prettiesisks aizskārums *(sk. Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma 7. –9.pantu).*

Kā norādīts Zaudējumu atlīdzināšanas likuma 7.–9.pantā, definējot zaudējumus, zaudējumu rašanās pamatā ir iestādes prettiesisks administratīvais akts vai prettiesiska faktiskā rīcība.

Atbilstoši Zaudējumu atlīdzināšanas likuma 6.pantam tiesības uz atlīdzinājumu rodas, ja starp iestādes prettiesisko rīcību un cietušajam nodarīto zaudējumu pastāv tieša cēloņsakarība - objektīva saikne starp iestādes rīcību un tās radītajām laika ziņā sekojošām zaudējumu nodarošām sekām, proti, minētā rīcība rada un nosaka šo seku iestāšanās reālu

iespēju un ir galvenais faktors, kas nenovēršami radījis šīs sekas.

No minētā regulējuma sistēmas secināms, ka vispārīgi tiesības uz atlīdzinājumu nepamatotu tiesību aizskāruma gadījumā ir nostiprinātas konstitucionāli. Konstitucionālo normu tālāk konkretizē APL un Zaudējumu atlīdzināšanas likums, no kuru regulējuma izriet, ka administratīvajā procesā, lai noteiktu privātpersonai tiesības uz atlīdzinājumu par zaudējumiem, ko tai nodarījusi valsts pārvaldes iestāde, primāri ir jākonstatē iestādes prettiesisks administratīvais akts vai prettiesiska faktiskā rīcība.

Ja ir konstatēts iestādes prettiesisks administratīvais akts vai prettiesiska faktiskā rīcība, tikai tad tālāk vērtējamas faktiskās sekas - cietušā mantas samazinājums, personisks kaitējums, morālas ciešanas un tiešā cēloņsakarība starp iestādes prettiesisko administratīvo aktu vai faktisko rīcību un zaudējumiem.

[8.2] Zaudējumu atlīdzināšanas likuma 10.pants un APL 96.pants paredz apstākļus, kas ierobežo un izslēdz tiesības saņemt zaudējuma atlīdzinājumu. Proti, no minētām normām izriet turpmāk minētais:

1) cietušais nav tiesīgs pilnīgi vai daļēji saņemt zaudējuma atlīdzinājumu, ja viņš nav, izmantojot savas zināšanas, spējas un praktiskās iespējas, darījis visu iespējamo, lai zaudējumu novērstu vai samazinātu (ierobežojošs apstāklis);

2) cietušais nav tiesīgs saņemt zaudējuma atlīdzinājumu, ja ar apzinātu rīcību ir veicinājis viņam nodarītā zaudējuma rašanos vai tā apmēra palielināšanos (izslēdzošs apstāklis).

Vēl viens izslēdzošs apstāklis izriet no Zaudējumu atlīdzināšanas likuma 6.panta otrās daļas, kas noteic, ka cēloņsakarība nepastāv gadījumā, kad tāds pats zaudējums būtu radies arī tad, ja iestāde būtu rīkojusies tiesiski.

Tātad, lai noteiktu tiesības uz atlīdzinājumu, papildus iepriekšminētiem apstākļiem ir jākonstatē, ka nepastāv tiesību uz zaudējumu atlīdzinājumu ierobežojoši vai izslēdzoši apstākļi.

[8.3] Zaudējumu tiesiskais pamats un apmērs atbilstoši Zaudējumu atlīdzināšanas likuma 11.pantam administratīvajā procesā pierādāms:

1) mantiskā zaudējuma atlīdzinājuma tiesiskais pamats un apmērs tiek pierādīts ar APL noteiktajiem pierādīšanas līdzekļiem (*11.panta pirmā daļa*);

2) personiskā kaitējuma atlīdzinājuma tiesiskais pamats tiek pierādīts ar APL noteiktajiem pierādīšanas līdzekļiem. Privātpersonai ir pienākums norādīt personiskā kaitējuma atlīdzinājuma apmēru un to pamatot (*11.panta otrā daļa*);

3) morālā kaitējuma atlīdzinājuma tiesiskais pamats uzskatāms par pierādītu, ja ir pierādīts fiziskās personas tiesību vai ar likumu aizsargāto interešu aizskārums. Privātpersonai ir pienākums norādīt morālā kaitējuma atlīdzinājuma apmēru (*11.panta trešā daļa*).

Saskaņā ar APL 149.pantu pierādījumi administratīvajā lietā ir ziņas par faktiem, uz kuriem pamatoti administratīvā procesa dalībnieku prasījumi un iebildumi, kā arī ziņas par citiem faktiem, kuriem ir nozīme lietas izspriešanā.

Administratīvajā procesā ir pieļaujami šādi pierādīšanas līdzekļi:

1) liecinieku liecības (*APL 162.pants*);

2) rakstveida pierādījumi (*APL 167.pants*);

3) lietiskie pierādījumi (*APL 172.pants*).

Administratīvā procesa dalībnieka paskaidrojumi, kas satur ziņas par faktiem, uz kuriem pamatoti viņa prasījumi vai iebildumi, atzīstami par pierādījumiem, ja tos apstiprina citi pārbaudīti un novērtēti pierādījumi (*APL 161.panta pirmā daļa*).

No minētā regulējuma izriet, ka mantiskā zaudējuma un personiskā kaitējuma tiesiskais pamats un apmērs ikvienā gadījumā bez izņēmuma ir pierādāms ar iepriekšminētiem pierādīšanas līdzekļiem. Procesa dalībnieka paskaidrojumi, uz kuriem pamatoti viņa prasījumi, par pierādījumiem atzīstami vien tādā gadījumā, ja tos apstiprina citi pārbaudīti un novērtēti pierādījumi.

Savukārt morālā kaitējuma atlīdzinājuma tiesiskais pamats uzskatāms par pierādītu, ja ir pierādīts fiziskās personas tiesību vai ar likumu aizsargāto interešu aizskārums.

[9] Sākotnēji tiesai ir jāpārbauda, vai pastāv pirmais no zaudējuma atlīdzināšanas priekšnoteikumiem – iestādes prettiesiskā faktiskā rīcība, uz ko norādījis pieteicējs.

Saskaņā ar APL 247.panta pirmo un otro daļu, taisot spriedumu, tiesa pamatojas uz materiālo un procesuālo tiesību normām. Tiesa spriedumu pamato ar apstākļiem, kuri nodibināti ar pierādījumiem lietā vai kurus saskaņā ar APL 153.pantu nav nepieciešams pierādīt. Atbilstoši APL 152.pantā paredzētajam, tiesa pieļauj tikai likumā noteiktus pierādīšanas līdzekļus.

Ievērojot norādītajās tiesību normās paredzēto, tiesai, izskatot lietu nav saistoši citu tiesībsargājošo iestāžu secinājumi un pieņemtie lēmumi.

[10] Pieteicējs uzskata, ka viņa administratīvā aizturēšana 2007.gada 21.jūlijā bijusi prettiesiska.

Lietā nav strīda par to, ka pieteicējs 2007.gada 21.jūlijā ir aizturēts, par ko viņam ir sastādīts Administratīvās aizturēšanas protokols un ka viņš īslaicīgās aizturēšanas telpu kamerā tika ievietots bez alkohola ietekmes pārbaudes veikšanas. Lietā ir strīds par to, vai pieteicējs varēja tikt aizturēts bez alkohola ietekmes konstatēšanas un vai šādos apstākļos bija pieļaujama viņa turēšana īslaicīgās aizturēšanas telpās.

[10.1] Saskaņā ar LAPK (redakcijā, kāda bija spēkā procesuālo darbību veikšanas brīdī) 252.pantu likumdošanas aktos tieši paredzētajos gadījumos, lai pārtrauktu administratīvos pārkāpumus, kad izlietoti citi ietekmēšanas līdzekļi, lai noteiktu pārkāpēja personu, lai sastādītu protokolu par administratīvo pārkāpumu, ja to nevar izdarīt uz vietas un ja protokola sastādīšana ir obligāta, lai nodrošinātu lietu savlaicīgu un pareizu izskatīšanu un izpildītu administratīvo pārkāpumu lietās pieņemtos lēmumus, ir atļauta personas administratīva aizturēšana, personas un mantu apskate, kā arī mantu un dokumentu izņemšana.

LAPK 253.panta pirmā daļa paredz, ka par administratīvo aizturēšanu sastāda protokolu, kurā norāda tā sastādīšanas laiku un vietu, protokola sastādītāja amatu, uzvārdu, vārdu; ziņas par aizturēto personu; aizturēšanas laiku un motīvus. Protokolu paraksta amatpersona, kas to sastādījusi, un aizturētais. Ja aizturētais atsakās parakstīt protokolu, par to izdara ierakstu protokolā.

Atbilstoši LAPK 254.panta pirmajai daļai administratīvā kārtā aizturēt personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, drīkst tikai institūcijas (amatpersonas), kuras tam pilnvarotas ar likumu, tostarp, policijas darbinieki (amatpersonas) – ja lietoti alkoholiski dzērieni sabiedriskās vietās vai ja persona parādījusies sabiedriskā vietā dzēruma stāvoklī, kas aizskar cilvēka cieņu un sabiedrisko tikumību, u.c.

LAPK 255.panta pirmā daļa noteic, ka administratīvā kārtā aizturēt personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, var ne ilgāk kā uz trim stundām. Izņēmuma gadījumos sakarā ar sevišķu nepieciešamību likumdošanas akti var noteikt citādu administratīvās aizturēšanas ilgumu. Administratīvās aizturēšanas laiku saskaņā ar panta ceturto daļu skaita no brīža, kad pārkāpējs nogādāts protokola sastādīšanai, bet personai, kas bijusi alkoholisko dzērienu, narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaidā, – no atskurbšanas brīža.

Likuma „Par policiju" 12.panta 4.punkts noteic, ka policijas darbiniekam, pildot viņam uzliktos pienākumus atbilstoši dienesta kompetencei, ir tiesības sastādīt protokolus par administratīvajiem pārkāpumiem; likumā paredzētajos gadījumos un kārtībā nogādāt policijas iestādē likumpārkāpējus, izdarīt viņu personas apskati, mantu un dokumentu izņemšanu un apskati, administratīvi aizturēt likumpārkāpējus un veikt citus likumā noteiktos pasākumus administratīvo pārkāpumu lietvedības nodrošināšanai, kā arī piemērot viņiem administratīvos sodus vai noteiktā kārtībā nosūtīt protokolus pēc pakļautības.

Minētā panta 7.punktā ir noteiktas policijas darbinieku tiesības likuma noteiktajā kārtībā aizturēt un turēt apsardzībā personas, kuras tiek turētas aizdomās par noziedzīgu nodarījumu vai administratīvo pārkāpumu izdarīšanu, bet 9.punktā ir noteiktas policijas darbinieku tiesības nogādāt ārstniecības iestādēs vai mājoklī personas, kuras atrodas alkohola, narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu lietošanas rezultātā zaudējušas spēju patstāvīgi pārvietoties vai orientēties vai var nodarīt kaitējumu apkārtējiem vai pašas sev,

bet ja tas nav iespējams, - nogādāt tās policijas iestādē un turēt tur speciāli iekārtotās telpās līdz atskurbšanai, bet ne ilgāk par 12 stundām.

No minētā tiesiskā regulējuma izriet ierobežots personu loks, kurām ir tiesības aizturēt personu, turklāt administratīvā aizturēšana ir piemērojama tikai tiesību normās īpaši atrunātos gadījumos. Ir jāņem vērā, ka administratīvā aizturēšana ir saistīta ar būtisku personas tiesību, kaut arī īslaicīgu, ierobežojumu. Tādēļ administratīvās aizturēšanas piemērošanā nav pieļaujama patvaļa.

[10.2] Kā norādīts policijas darbinieka *J.M.* 2007.gada 21.jūlija ziņojumā *(lietas 31.lapa*), 2007.gada 21.jūlijā pulksten 2.10 aizturēts vīrietis, kurš atradās sabiedriskā vietā pludmalē Glābšanas stacijā tādā reibuma stāvoklī, kas aizskar cilvēka cieņu (gulēja uz ietves) *(lietas 31.lapa).* Administratīvās aizturēšanas protokolā, citstarp, norādīts, ka pieteicējs aizturēts pamatojoties uz likuma „Par policiju" 12.pantu atskurbšanai, personības noskaidrošanai, protokola sastādīšanai.

Administratīvās aizturēšanas protokolā norādīts, ka pieteicējs aizturēts 2007.gada 21.jūlijā pulksten 2.20.

[10.3] Lai aizturētu personu administratīvā kārtā, tāpēc, ka tā atrodas reibuma stāvoklī, kas aizskar cilvēka cieņu, nepieciešams konstatēt reibuma stāvokli.

Arī personas nogādāšana policijas iestādē atskurbšanai nepieciešama vienīgi gadījumā, ja konstatēts alkohola reibums, kura dēļ persona ir zaudējusi spēju pārvietoties.

[10.4] No lietas materiālos esošajiem Pašvaldības policijas darbinieku ziņojumiem, Administratīvās aizturēšanas protokola un administratīvā pārkāpuma protokola izriet, ka par pieteicēja atrašanos alkohola reibumā 2007.gada 21.jūlijā laikā no 02.10 liecina viņu novērojumi:

[10.4.1] Pašvaldības policijas darbinieks *J.M.* 2007.gada 11.oktbrī par notikuma faktu Pašvaldības policijas priekšniekam ziņojis *(lietas 146.lapa)*, ka pieteicējs pludmalē Glābšanas stacijas teritorijā aizturēts, jo gulējis uz ietves. Ierašanās brīdī policijas darbiniekus sagaidījuši Neatliekamās palīdzības darbinieki, kuri minēto vīrieti apskatījuši un konstatējuši tikai alkohola reibumu. Nogādāšana medicīnas iestādē nav bijusi nepieciešama. Pieteicējam ārēji miesas bojājumi neesot konstatēti, pēc kā pieteicēju centušies pamodināt. Pieteicējs pēc atmošanās sācis neadekvāti uzvesties, un nav bijis spējīgs patstāvīgi pārvietoties, tādēļ viņš ievietots operatīvajā transportlīdzeklī. No pieteicēja elpas konstatēta alkohola smaka. Pieteicējs aizturēts un nogādāts īslaicīgās aizturēšanas telpās Jelgavas ielā, 48, atskurbšanai.

[10.4.2] Līdzīga satura ziņojumu 2007.gada 11.oktobrī Pašvaldības policijas priekšniekam sniedzis kārtībnieks *M.B.* (lietas 147.lapa). No *M.B.* ziņojuma izriet, ka policijas darbiniekus pludmalē sagaidījusi Neatliekamā Medicīniskā palīdzība, kura apskatot pieteicēju, konstatēja viņam alkohola smaku, kā iespaidā pieteicējs neadekvāti uzvedās, redzamus miesas bojājumus nekonstatēja, tādēļ stacionēšana medicīnas iestādē nebija nepieciešama. Pieteicējs nebija spējīgs patstāvīgi pārvietoties, tādēļ viņš tika ievietots operatīvajā transportlīdzeklī un apskatot personu tika konstatēta no viņa nākam raksturīga alkohola smaka, tādēļ bija lēmums viņu nogādāt īslaicīgās aizturēšanas telpās.

[10.4.3] Par pieteicēja nespēju patstāvīgi pārvietoties un par tādas rīcības izpausmēm kas, ņemot vērā dzīvē gūtos novērojumus, parasti tiek novērotas personām, kuras pārmēru lietojušas alkoholu, liecina lietas materiālos esošais videoieraksts, kurā fiksēta pieteicēja ievešana un atrašanās Pašvaldības policijas īslaicīgās aizturēšanas telpās līdz pat pieteicēja atbrīvošanai no tām.

Pastāvot minētajiem apstākļiem, tiesa atzīst, ka Pašvaldības policijas darbiniekiem bija pamats domāt, ka pieteicējs atrodas alkoholisko dzērienu ietekmē, sakarā ar ko pieteicējam nepieciešama atskurbšana, lai sastādītu administratīvā pārkāpuma protokolu.

[10.5] Tomēr APL 152.panta otrajā daļā noteikts, ka faktus, kurus saskaņā ar likumu var pierādīt tikai ar noteiktiem pierādīšanas līdzekļiem, nevar nodibināt ne ar kādiem citiem pierādīšanas līdzekļiem.

[10.5.1] Ministru kabineta noteikumu Nr.625 "Alkohola, narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes pārbaudes kārtība" *(izdoti pamatojoties uz Ārstniecības likuma 60.[1]*

pantu un likuma "Par policiju" 12.panta pirmās daļas 17.punktu) (redakcijā, kas bija spēkā 2007.gada 21.jūlijā) 1.punktā bija noteikts, ka šie noteikumi nosaka alkohola, narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes medicīniskās pārbaudes kārtību ārstniecības iestādēs un kārtību, kādā policijas vai pašvaldības policijas darbinieks pārbauda personas ar portatīvām mērierīcēm alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, lai konstatētu, vai šīs personas ir lietojušas alkoholu.

Ministru kabineta noteikumu Nr.625 "Alkohola, narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes pārbaudes kārtība" (turpmāk arī – MK noteikumi Nr.625) 3.punkts noteica, ka personai iespējamo alkohola, narkotisko vielu, psihotropo vielu vai toksisko vielu ietekmi konstatē: 3.1.policijas vai pašvaldības policijas darbinieks, veicot pārbaudi ar portatīvu mērierīci alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, lai noskaidrotu, vai persona ir lietojusi alkoholu; 3.2.veicot medicīnisko pārbaudi kādā no šo noteikumu 1.pielikumā minētajām ārstniecības iestādēm vai šo ārstniecības iestāžu specializētajām medicīniskajām autolaboratorijām; 3.3.jebkurā ārstniecības iestādē (papildus šo noteikumu 1.pielikumā minētajām) saskaņā ar šo noteikumu IV nodaļu, sniedzot medicīnisko palīdzību personai, kas guvusi traumu.

Šo noteikumu 8.punkts noteic, ka, ja alkohola ietekmes pārbaude ir nepieciešama, lai apstiprinātu vai atspēkotu likumpārkāpuma faktu vai objektīvi izskatītu lietu par likumpārkāpuma izdarīšanu, alkohola koncentrāciju izelpotajā gaisā personām pārbauda policijas vai pašvaldības policijas darbinieks. Mēraparāta uzrādītā alkohola koncentrācija izelpotajā gaisā ir atbilstoša alkohola koncentrācijai asinīs. Savukārt noteikumu 9.punkts noteic, ka personu pārbauda pēc viņas mutiskas piekrišanas, bet 10.punkts noteic, ja alkohola koncentrācijas pārbaude izelpotajā gaisā nav iespējama vai ja pārbaudāmā persona nepiekrīt pārbaudei vai tās rezultātiem, policijas vai pašvaldības policijas darbinieks personu pēc iespējas ātrāk nogādā ārstniecības iestādē medicīniskās pārbaudes veikšanai.

Tādējādi ar šiem noteikumumiem reglamentēts, kādā veidā iegūti pierādījumi var kalpot par pierādījumiem administratīvajā lietā. Proti, alkohola koncentrācijas pārbaude varēja noteikt vai nu policijas darbiniekam veicot pārbaudi ar atbilstošu portatīvu mērierīci, vai ārstniecības personai veicot medicīnisku pārbaudi ārstniecības iestādēs.

Konkrētajā gadījumā pieteicējam alkohola pārbaude netika veikta ne ar portatīvo mērierīci, ne arī medicīnas iestādē.

[10.5.2] Tiesību normas neparedz, ka policijas vai medicīnas darbinieku un citu personu subjektīvi novērojumi un no tiem izdarītie secinājumi par personas stāvokli kā alkohola reibumā esošu būtu atzīstami par likumiskiem pierādījumiem un apliecinājumu tam, ka persona atrodas alkohola reibumā. Līdz ar to lietā esošie policijas darbinieku *J.M.*, *M.B.*, *A.M.* un īslaicīgās aizturēšanas telpu feldšeres *I.G.* ziņojumi nav atzīstami par pierādījumiem alkohola reibuma konstatēšanai pieteicējam.

[10.6] No *J.M.* ziņojuma *(lietas 31.lapa)* objektīvi ir saprotams, ka pieteicējs aizturēts sakarā ar atrašanos sabiedriskā vietā tādā reibuma stāvoklī, kas aizskar cilvēka cieņu. No Administratīvās aizturēšanas protokola konstatējams, ka persona administratīvi aizturēta, citstarp, protokola sastādīšanai.

J.M. ziņojumā norādītais fakts – atrašanās sabiedriskā vietā tādā reibuma stāvoklī, kas aizskar cilvēka cieņu, atbilst LAPK 171.pantā paredzētā pārkāpuma tiesiskā sastāva pazīmēm, par ko pieteicējam 2007.gada 21.jūlijā pulksten 05.29 arī sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols.

Ievērojot visu šo apstākļu kopumu, tiesas ieskatā, policijas darbiniekiem bija pienākums pārbaudīt pieteicējam alkohola esamību organismā, pirmkārt, lai varētu pieņemtu faktiskajai situācijai atbilstošāko lēmumu par turpmāko nepieciešamo rīcību attiecībā uz pieteicēju saskaņā ar likuma "Par Policiju" un LAPK normām, bet otrkārt - kā arī, lai apstiprinātu vai atspēkotu likumpārkāpuma, par kuru pieteicējs aizturēts, faktu.

Lietas materiālos nav fiksēts, ka pieteicējs būtu atteicies no alkohola ietekmes pārbaudes izelpotajā gaisā. Tas, ka pieteicējs atradās stāvoklī, kad nespēja apzināties savu rīcību, neattaisno faktu, ka viņš savu piekrišanu alkohola ietekmes pārbaudei nespēja sniegt.

Vēl jo vairāk - šādā gadījumā saskaņā ar MK noteikumu Nr. 625 10. punktu Pašvaldības policijas darbiniekiem pieteicējs pēc iespējas ātrāk bija jānogādā ārstniecības iestādē medicīniskās pārbaudes veikšanai.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka Liepājas pilsētas pašvaldības policija nepamatoti pieteicēju ievietojoja īslaicīgās aizturēšanas kamerā, pirms tam likumīgā veidā neveicot viņam alkohola ietekmes pārbaudi, bet, ja tas nebija iespējams, neorganizēja pieteicēja nogādāšanu medicības iestādē pārbaudes veikšanai, kā rezultātā pārkāpa Latvijas Republikas Satversmes 94.pantā garantētās cilvēka pamattiesības proti, ikvienam ir tiesības uz brīvību un personas neaiskaramību.

[10.7] Tā kā lietā nav pieļaujami pierādījumi par alkohola klātbūtni pieteicēja organismā, tiesai jāsecina, ka pieteicēja aizturēšanas laiks šajā gadījumā nav skaitāms no viņa atskurbšanas brīža, atbilstoši LAPK 255.panta ceturtajā daļā paredzētajam, sakarā ar ko Pašvaldības policija pārsniegusi laiku, uzkādu tā personu tiesīga administratīvi aizturēt.

[10.8] Saskaņā ar Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 5.panta pirmās daļas c punktu ikvienam ir tiesības uz brīvību un drošību. Nevienam nedrīkst atņemt brīvību, izņemot gadījumos un likumā noteiktā kārtībā, tai skaitā, ja kāda persona tiek likumīgi aizturēta vai apcietināta ar nolūku nodot viņu kompetentām tiesībaizsardzības iestādēm, balstoties uz pamatotām aizdomām, ka šī persona ir pārkāpusi likumu (..).Panta piektajā daļā paredzēts, ka ikvienai personai, kas aizturēta vai apcietināta pretēji šī panta nosacījumiem, ir jābūt nodrošinātām tiesībām uz kompensāciju.

Ņemot vērā minēto tiesisko regulējumu, tiesa atzīst, ka personas aizturēšana ir uzskatāma par būtisku personas tiesību aizskārumu, tāpēc jo īpaši svarīgi to veikt likumā noteiktā kārtībā.

Pastāvot konstatētajiem apstākļiem, tiesa atzīst, ka Liepājas pilsētas Pašvaldības policija, likumā paredzētajā kārtībā nepārbaudot aizdomas par pieteicēja alkohola reibumu, ir pieļāvusi pieteicēja tiesisko interešu aizskārumu.

[11] Pieteicējs uzskata, ka Pašvaldības policija nav viņam sniegusi medicīnisko palīdzību.

Latvijas Republikas Satversmes (turpmāk – Satversme) 111.pants noteic, ka valsts aizsargā cilvēku veselību un garantē ikvienam medicīniskās palīdzības minimumu.

Likuma „Par policiju" 5.panta piektā daļa noteic, ka policija nodrošina aizturēto un apcietināto personu veselības aizsardzību, veic neatliekamus pasākumus medicīniskās palīdzības sniegšanai.

Lietā nav strīda par to, ka laikā, kamēr pieteicējs atradies īslaicīgās aizturēšanas telpās, medicīniskā palīdzība viņam nav sniegta.

Lietā ir strīds par to, vai policijas darbiniekiem pieteicējam bija jāsniedz medicīniskā palīdzība un vai tādējādi pieteicējam šī palīdzība prettiesiski netika sniegta.

No pieteicēja pieteikuma tiesai un atbildētāja sniegtajiem paskaidrojumiem izriet, ka pieteicējs daļējā nepieskaitāmības stāvoklī atradies (pludmalē gulēja uz zemes, nespēja apzināties savu rīcību, patstāvīgi nespēja pārvietoties) sakarā ar noziedzīgā nodarījumā pirms 2007. gada 21.jūlijā pirms pulksten 2.10 (ap pulksten 1.00) gūto galvas traumu.

2007.gada 21. jūlijā izsniegtais izraksts no stacionārā/ ambulatorā pacienta medicīniskās kartes *(lietas 32.lapa),* Rīgas 1.slimnīcas 2009.gada 13.jūlija izziņa Nr. 1-432 „Par pierādījumu izprasīšanu *K.S.* lietā" *lietas 84.lapa*), izsniegta 2009.gada 5.oktobra izziņas Nr. 1-422 *(lietas 80.lapa)* vietā, Rīgas pašvaldības SIA „Rīgas 1.slimnīca" stacionārā pacienta medicīniskā karte Nr. 36894 *(lietas 85. – 89.lapa),* izraksts no pacientu reģistrācijas žurnāla *(lietas 93. – 94.lapa),* pacientu uzņemšanas un stacionēšanas atteikumu reģistrācijas žurnāla izraksts *(lietas 148. – 150.lapa)* apliecina pieteicēja vēršanos pēc medicīniskās palīdzības 2007.gada 22.jūlijā Rīgas pašvaldības SIA „Rīgas 1.slimnīca" un konstatētu galvas smadzeņu satricinājumu (pēc anamnēzes) un hematomas. Rīgas 1.slimnīcas medicīniskajā dokumentācijā, citstarp, norādīts *„Liepājā 21.jūlijā pulksten 1.00 piekauts, aplaupīts. Bijis sitiens pa seju, tālāk neatceras. Galvassāpes, bijusi vemšana".*

Ņemot vērā aizturēšanas protokolā fiksēto, pieteicējam apskatē nav atrasti miesas bojājumi *(lietas 30.lapa)*. Minēto apstiprina īslaicīgās aizturēšanas telpu feldšeres *I.G.*

ziņojumā norādītais, ka pie pirmās apskates redzami miesas bojājumi pieteicējam nav konstatēti, bet kārtējās apskates laikā pieteicējam konstatēts augšlūpas sasitums - sākusi veidoties lokāla augšlūpas tūska *(lietas 146. lapa).*

Tiesas ieskatā galvas smadzeņu satricinājums nav tāds veselības bojājums, kas būtu konstatējams ārēji, līdz ar ko policijas darbinieki un īslaicīgās aizturēšanas telpu medicīnas personāls nevarēja būt informēts par tādiem pieteicēja veselības bojājumiem, kas nav ārēji saskatāmi, un sniegt medicīnisko palīdzību. Pieteicējs ziņas par savu veselības stāvokli Pašvaldības policijai sniedzis tikai administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas laikā. Tiesa no lietas materiāliem nekonstatē, ka pieteicējs īslaicīgās aizturēšanas vietā būtu izteicis sūdzības par savu pašsajūtu un veselības stāvokli. Tiesa noskatījusies lietas materiālos esošo videoierakstu, nekonstatē, ka laikā, kamēr pieteicējs atradās īslaicīgās aizturēšanas vietā, viņam būtu novērota vemšana, kā tas norādīts Rīgas 1.slimnīcas dokumentācijā, vai ka pieteicējs vairāk kārt būtu lūdzis viņu izvest uz tualeti. No videoieraksta redzams, ka pieteicējs vests uz tualeti vienu reizi, pēc viņa pamošanās pulksten 5.15.

Savukārt augšlūpas sasitums un veidoties sākusi tūska, nav tāds veselības traucējums, kura ārstēšanai būtu nepieciešama neatliekama medicīniska palīdzība.

Tiesai nav pamata apšaubīt policijas darbinieku un feldšeres sniegtos paskaidrojumus, kas cits citu apstiprina. Savukārt pieteicēja paskaidrojumi satur atšķirīgu informāciju, kas tiesai liek daļēji apšaubīt to ticamību. Tas, papildus visam iepriekš minētajam, secināms, citstarp no tā, ka pieteicējs ārstam sniedzis informāciju, ka saņēmis sitienu pa seju *(lietas 88.lapa)*, savukārt no pārējiem lietas materiāliem un pieteicēja pārstāvja paskaidrojumiem tiesas sēdē izriet, ka pieteicējs sitienu saņēmis pa galvas aizmugurējo daļu, gan no tā, ka pieteicējs *M.R.* it kā informējis, ka pamodies uz grīdas policijā, ko neapliecina lietā esošie pierādījumi – videoierakstā redzamais notikumu atainojums. Savukārt publiski pieejamajā informācijā internetā */interneta adrese/* var izlasīt šāda satura interviju ar pieteicēju: *„Kā tu savus zobus pazaudēji? Tos man izsita Baltkrievijas otrajā gadā. No tā laika vēl neesmu ielicis, parasti, ja ieliek zobus, atkal izsit tos pašus. Ir arī slinkums iet pie ārsta (..)".*

M.R. un *E.Ž.* lietā sniegtos paskaidrojumus *(lietas 52.- 53.lapa)* tiesa neuzskata par absolūti ticamiem, jo tie šīs personas tiesa uzskata par ieinteresētām pieteicējam labvēlīgā lietas iznākumā.

Ņemot vērā visu minēto, tiesa secina, ka lietā nav konstatējama Liepājas pilsētas Pašvaldības policijas darbinieku prettiesiska rīcība, nesniedzot vai liedzot pieteicējam saņemt medicīnisko palīdzību.

[12] Pieteicējs pieteikumā un pārstāvis tiesas sēdē norādīja uz Pašvaldības policijas iespējamu prettiesisku rīcību- iespējamu zādzības faktu, kas saistīta ar zelta ķēdītes un pludmales čību nozušanu , un iespējams, aizturēšanas laikā vai īsi pirms tās pieteicējam izdarītiem miesas bojājumiem.

Attiecībā uz augstāk minēto tiesa norāda, ka zādzība un miesas bojājumu nodarīšana personai nav faktiskā rīcība APL izpratnē, bet noziedzīgs nodarījums. Tādēļ jautājums par to nav izvērtējams administratīvā procesa kārtībā, bet Kriminālprocesā paredzētajā kārtībā.

[13] Tiesa šajā lietā ir konstatējusi pieteicēja tiesību aizskārumu, kas nodarīs ar viņa nepamatoto administratīvo aizturēšanu.

Tomēr, ņemot vērā to, ka lietā nav pārliecinoši pierādījumi faktam, ka pieteicējam veselības traucējumi bija jau laikā, kad viņš tika atbrīvots no Pašvaldības policijas īslaicīgās aizturēšanas telpām, tiesai nav pamata uzskatīt, ka pieteicējs tādā stāvoklī, kādā tas redzams videoierakstā un izriet no lietas materiālos esošajos Pašvaldības policijas darbinieku ziņojumiem, būtu atradies neatkarīgi no savas gribas vai rīcības.

Tiesas ieskatā minētais pielīdzināms apstāklim, kas izslēdz personas tiesības saņemt zaudējumu atlīdzinājumu, proti, cietušais nav tiesīgs saņemt atlīdzinājumu, ja ar apzinātu rīcību ir veicinājis viņam nodarītā zaudējuma rašanos vai tā apmēra palielināšanos.

Ņemot vērā minēto, kaut arī Liepājas pilsētas pašvaldības policijas faktiskā rīcība, aizturot pieteicēju un turot iepriekšējās aizturēšanas telpās bez likumīgiem pierādījumiem

par viņa atrašanos alkohola reibumā ir atzīstama par prettiesisku, pieteicējam, tiesas ieskatā, atlīdzinājums nepienākas.

Rezolutīvā daļa:

pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. – 248.pantiem, 251., 255.panta trešo daļu, 258. pantu Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

noraidīt *K.S.* pieteikumu par Liepājas pilsētas Domes 2008.gada 17.janvāra lēmuma Nr. 2 (prot. Nr. 1,2#) ”Par personiskā un morālā kaitējuma atlīdzināšanu” atcelšanu un par personiskā kaitējuma Ls 1500. - un morālā kaitējuma Ls 1500. – atlīdzināšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Liepājas tiesu namā.

Tiesnese S.Sērdiene